

WŁADCY PRZYSZŁOŚCI

PROPOZYCJE DLA GRUP PRZEDSZKOLNYCH I UCZNIÓW SZKOŁY PODSTAWOWEJ

MISJA „MUZEUM”

Jeżeli nie widzieliście jeszcze byłej letniej rezydencji Branickich, w której dzisiaj mieści się Muzeum Wnętrz Pałacowych, to dobry pretekst, aby nas odwiedzić! Podczas wizyty dowiedziecie się, czym są: muzeum, zabytek, wystawa, zwiedzanie czy przewodnik. Postaramy się też rozwikłać dylemat: „czy warto bywać w muzeum i jaka jest jego misja specjalna?”. Serdecznie zapraszamy wszystkich ciekawskich, małych odkrywców.

Obraz naturą malowany

Park w Choroszczy założył hetman Jan Klemens Branicki w osiemnastym wieku. Z tamtych czasów pochodzi kanał na planie krzyża, na końcu którego znajduje się wyspa z pałacem. Założenie to wzbudzało zachwyty przebywających tu ówczesnych gości: „Pewien francuski dyplomata powiedział, że »poza Francją nie widziałem nic przyjemniejszego«. Przez prawie trzy stulecia swojej historii park bardzo się zmienił. Nie ma tu już, jak w dawnych czasach posągów i altanek. Teraz jest bardziej dziki i tajemniczy, ale jak dawniej posiada wyjątkowe walory kompozycyjne i przyrodnicze. Na park składa się bogata szata roślinna – drzewa, krzewy, kwiaty itd. i to właśnie stanowić będzie obok historii

założenia pałacowo- parkowego, główny temat naszego spotkania. Podczas spaceru po zabytkowym parku w Choroszczy poszukamy śladów jego dawnej świetności, ale też spróbujemy zgromadzić materiał przyrodniczy, np.: liście, trawę, korę drzew, itp., które w dalszej części zajęć posłużą do skomponowania wyjątkowego obrazu z natury.

Zajęcia odbywają się od maja do października w parku Muzeum Wnętrz Pałacowych w Choroszczy

Od marionetki do kukielki

Lalki teatralne towarzyszyły człowiekowi od starożytności. W najdawniejszych czasach za pomocą „lalek” przedstawiano mitologiczne historie i ceremonie religijne. Z czasem sztuka lalkarska ewaluowała. W Grecji i Rzymie teatr lalek był formą rozrywki dla dzieci i dorosłych. W następnych stuleciach teatr lalkarski nabrał artystycznego charakteru, prezentując rozmaite formy przedstawień. Na ziemiach Rzeczypospolitej

marionetkowy teatr zadomowił się w połowie XVIII wieku, a popularny był zwłaszcza na dworach magnackich, na których funkcjonowały tzw. operhausy. Wśród wielu magnatów swój teatr posiadał hetman wielki koronny Jan Klemens Branicki. W inwentarzu pośmiertnym zapisano, że w wyposażeniu teatru było 16 marionetek męskich i 6 kobiecych. Na dworskich scenach prezentowali się nie tylko aktorzy i śpiewacy, ale także wystawiano marionetkowe przedstawienia operowe. Używano wówczas różnych rodzajów lalek: marionetek, kukiełek i pacynek. Podczas naszego spotkania towarzyszyć nam będzie marionetka o wdzięcznym imieniu Kajtek, a także pacynki: babcia, dziewczynka i chłopiec i to razem z nimi poznamy historię i rodzaje lalek, dowiemy się czy marionetka ma duszę, a na zakończenie spotkania każdy wykona swoją lalkę – kukiełkę.

Symbol hetmana

Funkcja hetmana jako doraźnego dowódcy wojsk zaciężnych pojawiła się w Polsce już w XV wieku, a w XVI stuleci uzyskała miano dożywotniej. Wielkim hetmanem koronny w latach 1752-1771 był Jan Klemens Branicki. Atrybutem tego urzędu była buława hetmańska. Stąd mówiono, że król nadał buławę wielką czy polną, czyli mianował hetmana wielkiego lub polnego. Buława to prosta, krótka laska, wykonana ze szlachetnego gatunku drewna, czasem z obu stron okuta lub złożona na całej powierzchni, znana jest od czasów średniowiecznych. Przez cały okres Rzeczypospolitej wyróżniała najwyższych dowódców wojskowych. Na chwilę i my zmienimy się w małych hetmanów i hetmanki, próbując stworzyć własną buławę.

